Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телеф.: BErgen 4-0237, 4-0807
Телеф. УНО: BErgen 4-1016

РІК LX. Ч.41. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 19-го ЛЮТОГО 1952. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 41. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 19, 1952. VOL. LX.

ПРИ РОЗПОДІЛІ ОБОРОННИХ КОНТРАКТІВ ЗВАЖАЮТЬ НА БЕЗРОБІТТЯ

Вашингтон. — Уряд признав Ню Йорк і двадцять дві інші округи великих міст такими, що мають надвишку робочої сили і тому підпадають під категорію околиць, яким треба приділити до виконання оборонні контракти. До таких міст належить теж Дітройт, де тепер є 125,000 безробітних та міст у стейтах Нової Англії на Сході, бо там зачинено ткацькі підприємства. Крім Ню Йорку й Дітройту звернено увагу на такі міста й околиці: Провіденс Р. Ай., Вилксбері-Гейзлтон, Па., Гранд Рапідс і Флінт, Міш., Фолл Ривер, Лоренс, Броктон і Ловел, Масс., Ларедо і Бомонт-Порт Артур, Текс., Атлантик Сіті, Н. Дж., Ашвил, Н. К., Манчестер, Н. Г. і Тер Гот, Інд. Секретар праці Морис Товбин переслав список цих місцевостей комісії надвишки робочої сили, яка існує при бюрі оборонної мобілізації, як вказівку, де належить давати замовлення на різні оборонні вироби. За недавніми правилами, директор мобілізації має обов'язок передати замовлення до виконання в околиці, в яких, внаслідок переставлення фабрик мирного виробу на воєнні, появилося безробіття, хоч би навіть виконання таких замовлень мало коштувати більше ніж в інших містах. Щодо міста Ню Йорк, то сюди належить ще околиця, в якій находяться такі передмістя й повіти: Бронкс, Кінґс, Несо, Квінс, Ричмонд, Рокленд, Суфолк і Вестчестер. Місто й околиця Дітройт та повіт Вейн стоять на другому місці.

Труман приписує нещастя світу невдачі з Лігою Націй

Шікаґо. — У привіті, присланому на зібрання Американського Товариства Об'єднаних Націй, президент скритикував людей „малої віри", які безупину критикують Америку і вимагають залишення Організації Об'єднаних Націй їхній долі. Президент, навпаки, думає, що Америка повинна була станути у проводі світу уже давно. „Якщо б ми зрозуміли нашу відповідальність як держава в 1920 р. і якщо б ми тоді були приступили в члени Ліги Націй, можна б було відвернути багато траґедій і терпінь нашої ґенерації" — написав Труман. Крім того президент обороняв осяги О. Н., пригадуючи зокрема на заслуги цієї організації в Кореї, одначе попередив, що в майбутності вона може найтися в небезпеці. — „Хоч сили агресорів наразі стримано, то вони можуть вибухнути ще раз. У майбутньому О. Н. можуть бути випробувані ще поважніше ніж у минулому" — остерігав Труман.

Законопроєкт кари смерти для шпигунів

Вашинґтон. — Комісія неамериканських діянь Палати Репрезентантів звернулася до Конгресу з закликом ухвалити закон про покарання смертю шпигунів, які діють на шкоду нації не тільки в часі війни але в часі миру. Передаючи звіт зі своєї праці за 1951 р. комісія звертає увагу, що таке законодавство необхідне для охорони країни від нападу ворогів і тому закон про шпигунів повинен мати таку силу як і інші кримінальні закони, головно, щоб час передавнення у випадку шпіонажі не був коротший ніж у випадках інших важких злочинів. Комісія пригадує, що коло 300 провідних громадян попало в сіті комунізму й вони безупинно діють на шкоду держави. Головне пристановище підривні діячі найшли серед фільмових артистів у Голівуді, звідки йшли фонди на втримування комуністичних шпигунів. Тепер комуністи намагаються опанувати телевізію і тому Конґрес повинен заздалегідь подбати про запобіжні закони. Комісія видала книжку п. з.: „Ганьб'ячі кроки", в якій описані головні дії комуністів для ударемнення заходів для забезпеки країни.

КОГО СУДИТИ?

Бруклин. — Суддя Кармін Мараско з суду в повіті Кінґ в Бруклині був у великому клопоті, бо не знав, що зробити, коли обвинувачений Джан Чірілейсон припровадив до суду свого брата-близнака Антона, що не тільки з вигляду, але й одягом був зовсім до нього подібний. Пошкодований Джей Сіґел не міг пізнати, хто його ограбував з 700 долярів. Розправу відложили.

Розпочався тиждень братерства

Традиційний Тиждень Братерства під опікою Краєвої Конференції Християн і Жидів почався в церквах і інших установах по цілій країні у неділю, а на понеділок заповіджено різнородні маніфестації в публічних установах. — Крім заклику президента, оголошеного заздалегідь, до святкування тижня Братерства, поодинокі передові громадяни пригадали громадянству на високі цілі, зв'язані з ідеєю такого тижня. Джан Фостер Доллес звернув увагу на потребу поширення цієї ідеї для замирення Сходу і Заходу. У подібнім дусі помістили заклики. Пол Гофман, Бернард М. Барук і ін.

ТАЄМНА МІЛЬЙОНОВА ФУНДАЦІЯ ДІЄ ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

Бостон. — Безробітні артисти, бідні медичні пацієнти, наукові установи й шпиталі дістають допомогу з таємного фонду, що його заложив 30 років тому Джордж Роберт Вайт. Цей доброчинець зобов'язав свого наслідника д-ра Семюела М. Бест не розголошувати справи, аж доки вона не буде в повнім розгоні. Вайт був підприємцем фабрики мила й олійків під назвою Кютікюра. Він, у своєму таємному заповіті, доручив д-рові Бес віддавати два доляри з кожних заароблених на чисто трьох долярів на різнородні добродійні цілі. Крім того окремо призначив Вайт $5,500,000 містові Бостон на добродійні цілі. З чистих прибутків з фабрики дістали найбільше такі установи, як медична бібліотека Бостону, фармацевтична колегія Массачуссетс, музей мистецтва, у якому працюють початкуючі артисти і генеральний генеральний шпиталь Массачусета, де дістають даром медичну обслугу бідні люди. Д-р Бест, проголошуючи існування такої фундації, висловив надію, що й інші підприємці, наслідуючи приклад Вайта, можуть залишити суперечки з робітниками над розподілом чистих зисків і в порозумінні з ними звернути увагу на вищі завдання людини ніж самий матеріяльний зиск.

МІСЦЕ ВІЧНОГО СПОЧИНКУ КОРОЛЯ ЮРІЯ

Історичний Віндсорський замок, в якому зложено на вічний спочинок британського короля Юрія VI., біля домовини інших володарів Британії. Біля замку проходить жалібний похід з тілом короля Юрія.

ПЕТРО КУЧМА ОБРАНИЙ ГОЛОВОЮ ОБ'ЄДНАНОГО КОМІТЕТУ В НЮ ЙОРКУ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВИЯВЛЯЮТЬ ДАЛЬШИЙ РІСТ ОРГАНІЗОВАНОГО УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Ню Йорк. — Петро Кучма, головний радний Українського Народного Союзу, секретар Т-ва „Дністер", 361-го відділу УНСоюзу, та відомий американсько-український діяч, був обраний вчора на річних загальних зборах Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку головою того Комітету, на місце дотеперішнього голови адв. Миколи Гаврилка, що відмовився кандидувати на той пост, який він займав впродовж останніх десяти років. Збори висловили п. Гаврилкові окреме признання за дотеперішню працю. Загальні збори, що відбулися в неділю 17-го лютого в залі Л.М.Клюбу і тривали сім годин, виявили помітний ріст зорганізованого українського життя в цій світовій метрополії та виразну тенденцію до дальшого росту і дальшої консолідації. В зборах, якими проводила президія з п. Юліяном Ревасм на чолі та з проф. Паливодою, п. Бакадом, п. Комуницьким і п-нею Демидчук у складі, взяло участь 86 делеґатів, які репрезентували 51 організацію; 9 організацій, що підписали декларації своєї участи в Об'єднаному Комітеті, не були заступлені. В звітах з діяльности виявлено дуже інтензивну і багатобічну працю Комітету впродовж минулого року. В касі Комітету було впродовж року 5,170 дол. приходу і 5,066.97 дол розходу, з чого $791.45 переслано на цілі УККомітету, $480 для ЗУАДКомітету, $142 для Американського Червоного Хреста та на подібні цілі. Із звіту організаційного референта виходило, що в Об'єднаному Комітеті є 10 відділів УНСоюзу, 2 відділи „Провидіння" і один відділ Народної Помочі, та велика кількість місцевих громадських, молодяцьких, культурно-мистецьких і жіночих організацій. Над звітами була оживлена дискусія.

Окремою точкою в нарадах була справа придбання Українського Народного Дому, яку реферував член Комітету Народного Дому, голова Т-ва „Дністер", 361 відділу УНС., п. М. Малетич. Ухвалено резолюцію для всебічної підтримки справи Народного Дому всіма місцевими організаціями і їх членами. На закінчення зборів обрано новий Комітет в такому складі: Петро Кучма — голова, проф. Паливода, п. Бакуменко і п. Карпінський — заст. голови, пп. Повзанюк і Шпитко — секретарі, Володимир Бакад — зв'язковий для молоді та її організацій, п. Стахів — орг. референт, п. Хоміцький — фінансовий реф., проф. Вожаківський — культ. осв. реф., д-р Соколишин — інформ. референт, п-ні Шох — сусп. опіка, п. Комуницький — імпрезовий реф., п-ні Бойдуник — госп. реф., члени управи — п-ні Галичин і п. Рицар. До Контр. Комісії обрані: інж. Красноніс, п. Іван Галичин, ред. Зиблікевич та пп. Малетич і Григорович. Об'єднаний Комітет виконує в Ню Йорку рівночасно функції місцевого представництва Українського Конґресового Комітету.

БРИТАНІЯ ЗАПОВІДАЄ ПРОБУ АТОМОВОЇ БОМБИ В ЦЬОМУ РОЦІ

Лондон. — Очолюваний прем'єром Вінстоном Черчилем уряд заповів офіціяльно, що перша проба випродукованої в Британії атомової зброї відбудеться вже в цьому році, потверджуючи цим здогади в цій країні та закордоном, що Британія вже має, або вкоротці матиме атомову бомбу. В офіціяльному повідомленні сказано: „Впродовж цього року уряд Об'єднаного Королівства задумує випробувати атомову зброю, випродуковану в Об'єднаному Королівстві. В тісній співпраці з урядом Австралії проба відбудеться на території Австралії". Додатково поінформовано, що британський уряд відхилив пропозицію Злучених Держав, щоб для тої проби використати американський пробний терен в Ляс Веґас в Неваді, беручи до уваги обмеження, які американський уряд мусів би наложити на таку пробу з мотивів безпеки. Якщо проба в Австралії буде успішна, Британія займе своє місце в атомовій зброї побіч Злучених Держав і Совєтського Союзу, які вже мають атомову бомбу. В повідомленні нічого не сказано про рід атомової зброї, яку Британія плянує випробувати, але загально приймається, що це буде атомова бомба, правдоподібно теж контрольована на віддаль атомова ракета для евентуального використання проти ворожих військ на меншу віддаль. Навіть здогадуються, що Британія могла дальше заавансувати в продукції тактичної зброї ніж Злучені Держави. Успішна проба британської атомової зброї може основно змінити теж характер американсько-британської співпраці та виміни інформацій в атомовій ділянці. В британському повідомленні теж не сказано конкретно де і коли проба має відбутися, але фахівці вважають, що до Австралії будуть вислані правдоподібно частини тої зброї, там зложені, і проба відбудеться на дотеперішніх пробних просторах для керованих із землі ракет в Південній Австралії. Лондонська преса повідомляє, що в порті Портсмут вже стоять два воєнні кораблі, які навантажуються важким устаткуванням для влаштування потрібних для атомової проби споруд. 200 окремо вишколених вояків мали б вже робити в Австралії підготовку для проби. Виступ Британії як партнера в атомовій зброї, чого вже віддавна бажав британський уряд і нарід, створює нову ситуацію в міжнародній політиці та у відношенні міжнародних сил.

Америка перебирає британську авіяційну базу на Кипрі

Нікозія, Кипр. — З поінформованих американських джерел заявляють, що вже в найближчому часі ЗДА почнуть будувати на цьому контрольованому Британією стратегічному острові величезну авіяційну базу, правдоподібне для бомбардувальників Б-36. На базі буде коло 3,000 американського персоналу. Місце для бази вибрано біля села Тимбу, на південний схід від Нікозії, столиці острова. В тому самому місці була під час другої світової війни британська авіяційна база. З того часу залишилися ще деякі забудовання і ґанґари, але все це мусить бути перебудоване. Кошта будови бази виноситимуть коло 15,000,000 долярів. Вважається, що приявність на острові 3,000 американського персоналу, в тому багато родин, матиме серіозний вплив на господарство острова та поліпшить його загальні вигляди і розвиток. Кипр має коло 500,000 мешканців, переважно греків, і до нього постійно видвигає свої претенсії Греція.

Совєтські шпигуни в Швеції

Стокгольм. — Високий шведський урядовець заявив, що поліція викрила досі найнебезпечнішу комуністичну шпигунську шайку в Скандинавії. Вісті передавали Совєтській Росії. Поліція арештувала провідника шайки в хвилині, як він „продавав" найважнішу частину оборонного пляну Швеції. Шпигун називається Йоган Фрітйов Енбом, 33 років, комуністичний аґітатор та видавець. Він передавав представникам чужої держави інформації, що відносяться до оборони Швеції. Головним його завданням було зібрати інформації про стратегічну залізничу лінію, що веде до Нарвіку в півн. Швеції.

Джерело „вистрілює" газу на $10,000 денно

Ренова, у стейті Пенсилвенія. — У п'ятницю минулого тижня вистрілило тут підземне джерело природного світляного газу, а коли газ загорівся, повстав дивовижний смолоскип, який освітив цілу околицю міста Вилсмсбурґ. Знавці обраховують, що денно утікає газу на $10,000, а це викликує велике занепокоєння серед спекулянтів, які приїхали в цю околицю, приваблені першими вістями про великі природні багатства. Глибину джерела подають на цілу милю. Після якогось часу вогонь погас, одначе газ утікає дальше.

Аґенти Пруденшел добилися підвишки дол. 5.60 тижнево

Вашинґтон. — Остаточно дійшло до порозуміння між товариством обезпечень Пруденшел Іншюренс Компані оф Америка й його аґентами, які вийшли на страйк ще в грудні минулого року. Вони мають дістати підвишку дол. 5.36 тижнево і по дол. 1.50 додатку. Підприємство має 15,417 аґентів, але тільки 9,000 вийшло на страйк. Вони мають ще вирішити загальним голосуванням, чи приймають угоду. —

АЛІЯНТИ ВІДКИДАЮТЬ НІМЕЦЬКЕ ДОМАГАННЯ ЩОДО УЧАСТИ В АТЛ. ПАКТІ

Лондон. — Міністри закордонних справ Злучених Держав, Великої Британії і Франції рішили відкинути німецьке домагання щодо включення Західної Німеччини як рівноправного члена в Північно-Атлантійський Пакт, за ціну німецької участи в системі західно-европейської оборони. Натомість вони погодилися признати німецькому представникові місце в чотиро-державній апеляційній раді, яка матиме повновласті перевірити і змінити вироки засуджених понад 1,000 німецьких воєнних злочинців. Ці рішення винесено на спільних нарадах державного секретаря Діна Ачесона з британським секретарем закордонних справ Іденом та французьким міністром закордонних справ Робертом Шуманом, які відбулися при нагоді зустрічі цих трьох державних мужів на похороні короля Юрія VI. — Сьогодні вранці міністри перекажуть своє рішення німецькому канцлерові д-рові Аденауерові. Раніше німецький федеральний парлямент дав виразно до зрозуміння, що він апробує німецьку участь в західній обороні та мобілізацію 12 німецьких дивізій для европейської армії тільки під умовою, що Німеччина буде принята на повних правах до Атлантійського Пакту. Крім того він домагався теж звільнення всіх засуджених на в'язницю німецьких злочинців, якщо вони самі особисто не поповнили злочинів. Своє рішення в справі відкинення німецької участи в Атлантійському Пакті винесли аліянти в переконанні, що це врятує їхній плян щодо створення европейської армії, бо тільки в таких рямках Франція погоджується на ремілітаризацію Німеччини. Крім того, аліянти виявили виразне невдоволення німецькою поведінкою в останньому часі та німецькими торгами за участь в обороні. Виносячи своє теперішнє рішення, аліянти додали, що вони не виключають його зміну в майбутньому, якщо німецька поведінка буде дільше надійна. На конференції міністрів рівночасно вирішено, що після підписання мирового контракту з Німеччиною урядові тої країни буде передана відповідальність за воєнних злочинців. Наради між міністрами, які опісля поїдуть на конференцію Атлантійської Ради до Лісбони, продовжуватимуться і на них буде розглянена ще справа французько-німецького спору за Саарщину.

Ген. Айзенгавер дістане більші повновласті

Лісбона, Португалія. — Господарські і військові представники Організації Північно-Атлантійського Пакту, які приготовляють порядок нарад та рекомендації для Ради Атлантійського Пакту, конференція якої має початися тут вже в цьому тижні, рішили запропонувати Раді, щоб вона збільшила повновласті для ген. Двайта Айзенгавера, головного команданта аліянтських збройних сил в Европі. Окремо рекомендується збільшити права головного команданта відносно вдержання та вишколу підпорядкованих йому військ. Ці рекомендації винесено на тій підставі, що збільшені тепер військові сили аліянтів в Европі виносять вже 20 дивізій та що вони дальше збільшуються, бо тепер до них будуть включені ще турецькі відділи. Все це вимагає додаткової відповідальности за вишкіл тих військ та забезпечення їм постачання. Згідно з рекомендацією господарського і військового комітетів, ген. Айзенгавер мав би право звертатись безпосередньо до аліянтських урядів в справах додаткових фондів на покриття запотребувань аліянтських військ.

Аліянти проти совєтської ролі в перемир'ю в Кореї

Токіо. — Аліянтські представники на переговорах в Панмунджом вчора вже вдруге відкинули комуністичне домагання, щоб включити Совєтський Союз між невтральних, які мали б перевірювати виконання постанов перемир'я в Кореї. Рівночасно комуністичні представники запропонували відложити на один день пленарну сесію, на якій аліянти сподіються дістати комуністичну відповідь на їхні застереження щодо комуністичних пропозицій відносно політичної конференції після підписання перемир'я. Початково аліянти вважали за жарт комуністичні натяки, що вони бажали б включити до невтральних Совєтський Союз, який озброїв Північну Корею і червоний Китай та який вважається головним мотором комуністичної аґресії в Кореї. Але, як комуністи повторили своє домагання, аліянти відкинули його коротким аргументом, що Совєтський Союз для них є „неприємливий". Тимчасом, на поодиноких ділянках корейського фронту, зокрема на східному і західному секторах, комуністичні війська дальше випробовують аліянтський фронт, продовжуючи свої атаки. До великої активности приходило вчора теж в повітрю між аліянтськими і комуністичними літаками.

ЄГИПЕТ ЗАПЕВНЯЄ АМЕРИКУ ЩОДО ОБОРОНИ

Каїро. — Єгипетський прем'єр Магер Паша, промовляючи минулої неділі чеерз радіо до американського народу, запевняв про єгипетську готовість взяти участь в західній оборонній підготовці та „цілосердечно співпрацювати для вдержання світового миру при допомозі сильних реґіональних оборонних організацій в рямках чартеру Об'єднаних Націй". Твердження прем'єра Магера коментується як виразну готовість Єгипту перевірити його попереднє становище до запропонованого Злученими Державами, Британією і Францією спільного оборонного командування на Близькому Сході, з рівноправною участю Єгипту і Туреччини. Прем'єр Магер Паша промовляв до американців, прохаючи їх, щоб вони оцінювали теперішній єгипетсько-англійський конфлікт в справі Суезу і Судану в світлі їхньої власної революційної війни. „Воля і незалежність вже не можуть бути монополією кількох упривілейованих націй; вони є нашим правом і нашим обов'язком, так само, як вони є правом і обов'язком всіх націй світу" — твердив прем'єр, зареформ та змін в теперішній повідаючи рівночасно низку єгипетській системі для поліпшення життєвого стандарту та створення передумов дальшого прогресу.

НА ЕКРАНІ ПОДІЙ

● Бурма, як дуже можливий новий об'єкт комуністичної аґресії на Далекому Сході, притягає тепер головну увагу західних аліянтів, які починають щораз більше сумніватися чи та країна, загрожена червоним Китаєм і терзана від 46 місяців комуністичною партизанкою, потрапить врятуватись від комуністичної контролі. Знавці далеко-східних справ не виявляють великого довір'я і надії на такі можливості. Ген. сер Гюберт Рент, останній британський губернатор тої країни, вже давно передбачив загрозу господарського заломання Бурми та можливості комуністичної інвазії. Чотири роки тому Бурма дістала свою незалежність, з великими надіями на майбутнє та з виразними симпатіями до Заходу. Але швидко після того почалися комуністичні інтриґи та явна комуністична партизанка, використовуючи до того неспокійне плем'я каренців, що сьогодні непокоїть найважливіші торговельні шляхи та стратегічні райони з нафтою і кавчуком. Тимчасом, прем'єр Бурми Такін Ну звернувся до Об'єднаних Націй, домагаючись їхньої інтервенції для проганяння з північних районів національно-китайських партизанів, які ведуть боротьбу проти комуністів „на власну руку". Причиною цього звернення до ОН були виключно побоювання самої Бурми, що приявність китайських націоналістів на її території може послужити комуністам за формальну причину до нападу на ту країну та перемінити її в „другу Корею". Опісля прем'єр Ну дещо змінив своє становище та заявив, що Бурма сама дасть собі раду як з націоналістичними, так і комуністичними партизанами. В західних колах не мають більшого довір'я до цих запевнень.

● Єгипет приготовляє свій власний плян колективної оборони Близького Сходу. Підготовкою пляну керує єгипетський представник в ОН, Фаузі Бей. Після того проєкт буде переданий під розгляд окремої військової комісії, що матиме за завдання опрацювати в ньому військові і технічні аспекти. З поінформованих джерел заявляють, що в єгипетському пляні передбачується участь всіх членів Об'єднаних Націй в обороні Суезу.

● Перед військовим трибуналом в Греції почався судовий процес проти 25 осіб, в тому п'ять жінок, обвинувачених в керівництві підпольної комуністичної організації та розгалуженої шпигунської сітки в користь Комінформу. Дванадцять інших обвинувачених, включно з членами комуністичного Політбюра, судиться позаочно. Під час розправи виявляється багато подробиць підривної п'ятиколонної діяльности комуністів не тільки в Греції, але й в інших країнах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СУСПІЛЬНА ОПІКА

Загальні Збори Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, що відбулися в жовтні м. р. у Филаделфії, ухвалили м. і. таку резолюцію: „Тому, що з приїздом до цеї країни багато українських жертв війни ще не могли знайти собі відповідного місця та унормувати своє життя в новій країні, як і з уваги на наявні потреби всебічної допомогової і харитативної акції в цій країні Загальні Збори доручають новообраній Управі поробити такі заходи і створити такі допомічні установи, що дозволили б і вможливили б розгорнути якнайширшу суспільно-допомогову акцію на американсько-українському терені".

Виконуючи цю постанову ЗУАДКомітет вже почав практично здійснювати покладене на нього завдання, організуючи свої відділи Суспільної Опіки, перший відділ якої вже створено у Филаделфії. Проте, сама справа суспільної опіки така велика і важлива що в ній мусить і повинен взяти участь направду ввесь наш американсько-український загал.

Інтересна справа: на наших очах могутнім руслом і швидким темпом розвивається наше громадсько-суспільне життя. Збільшуються і міцніють існуючі установи, творяться нові, поширюються їхні форми і поглиблюється їхній зміст. Наша політична акція, зокрема організовані впродовж останніх місяців Українським Конґресовим Комітетом імпозантні маніфестації проти комуно-російського імперіялізму, не кажучи вже про виступи УКК на американському та міжнародному теренах, набрала таких ґрандіозних розмірів, що про неї з подивом говорять не тільки наші приятелі, але й противники. Впарі з тим розгортається праця по наших організаціях, клюбах та в товариствах. Але, цілком правильно признаючи першенство нашої політичної акції в користь українських визвольних змагань, а в дальшому нашому суспільно-громадському і культурному розвиткові, ми приділюємо рішучо замалу увагу власне нашій суспільній опіці.

Таке положення вияснює загальний добробут країни. Крім того в усіх акціях беруть участь, звичайно, ті громадяни, які самі можуть без суспільної опіки обійтись. Але ми не можемо забувати, що між нами є чимала кількість наших братів, між ними багато заслужених громадян, для яких така опіка може бути справою „бути чи не бути" в моральному і фізичному розумінні. Теж ніхто з нас не знає, яка доля може зустріти кожного з нас в ближчій чи дальшій майбутності. Правда, ми належимо до великої американської спільноти, яку ніхто не перевершить в ділянці піклування тими, які такого піклування потребують. Ми маємо міські, стейтові і федеральні інституції, які дбають про добробут своїх громадян. Але це не тільки не виключає, але навпаки, тільки дає приклад та заохочує до зорганізування та поставлення на відповідному рівні нашої власної громадської суспільної опіки.

ЗУАДКомітет вже від деякого часу видвигає ці потреби та пробує їх реалізувати. Але з жалем треба ствердити інертність до тої акції найширших кол нашого громадянства. Справа суспільної опіки у нас ще справді в пеленках і потребує навіть свого теоретичного з'ясування. Ми знаємо тільки, що така акція нам потрібна, бо інакше були б не ухвалювали згаданої резолюції. Але ми все ще можемо говорити тільки загальниками, принципами, бо не маємо виробленого пляну, не кажучи вже про точну програму. Можливо, що не тільки у Филаделфії, але й в інших громадах знайшлися б ентузіясти суспільно-опікунчої справи, якщо б знали де, як, і звідки зачати та куди йти.

В цьому році ми маємо конвенції двох найвищих наших репрезентацій, політичної — Українського Конґресового Комітету в половині року, і харитативної — Злученого Українського Американського Допомогового Комітету з кінцем року. Було б добре, якщо б в наради обидвох тих конвенцій була включена справа нашої суспільної опіки, та якщо б ми вже тепер почали її обговорювати і з'ясовувати, піддержуючи рівночасно всіми нашими силами і засобами ту практичну акцію в тій галузі, яку вже започаткував ЗУАДКомітет. Ми мусимо точно з'ясувати, якої суспільної опіки і яких суспільних осередків ми хочемо і яких нам потрібно та на які можемо спромогтись. Ми мусимо зактуалізувати цю справу в усіх наших громадах, в наших Об'єднаних Комітетах і в усіх організаціях. Так, як впродовж минулих років мобілізувалася наша громада до кожної великої справи, так тепер вона повинна змобілізуватись, щоб заповнити велику прогалину в нашому громадському житті яку без сумніву становить сьогодні наша власна суспільна опіка. ЗУАДКомітет вже має відповідне доручення наших громадських представників. Відповідне становище повинен зайняти до тої справи теж наш найвищий громадський парлямент — Конґрес Американських Українців.

„Чим живуть професійні спілки?"

В „Свободі" з дня 6. лютого ц. р. в статті під зацитованим тут заголовком написано таке: „Цікаво знати, чим живуть тепер свобідні професійні спілки у Злучених Державах Америки. Перед нами одно число „Вістей" Вільного Професійно-спілчанського Комітету Американської Федерації Праці. В цьому числі ніодної статті, ніодної навіть замітки про внутрішньо-американські завдання, чи потреби професійних організацій. І це симптоматичне..."

Для шановного автора згадане число юнійного журналу править за повну й вичерпну картину внутрішнього юнійного життя, їх заінтересувань, їх потреб. На його думку американські робітники заціkавлені загальносвітовими політичними проблемами, бо „Професійні Союзи Злучених Держав здобули для американського світу праці в капіталістичній системі такий високий життєвий...", якому ніде немає рівні, а в слід за тим треба й думати немає їм тут уже за що й змагатися.

Ніхто не буде оспорювати, що матеріяльний позем робітника в ЗДА перевищає позем усіх робітників у світі. Але, як відомо, матеріяльна частина людського побуту аж ніяк не вичерпує цілости життя. Це тільки одна частина, важлива, але всетаки тільки частина. Впрочім пригляньмося, як насправді виглядає життя і праця юній, в що вони вкладають свою енергію, які їх здобутки, а які ще завдання перед ними.

Почнемо з основного, з правного оформлення стосунків у праці, стосунків між робітником і підприємцем. Стосунки ці на сьогодні регулює закон з 23 червня 1947 р., званий Актом Тефта-Гартлі. Ми не будемо наводити й характеризувати поодиноких статтей цього акту, але зацитуємо оцінку през. Трумана. Ось що сказав президент, складаючи своє вето проти нього: „Цей закон піде далеко в напрямі ослаблення нашого юнійного руху... Цей закон є очевидною загрозою для успішної діяльности нашої демократичної суспільности". З другого боку схарактеризував його член Палати Ріпрезентантів, Доналд Л. О. Тул, демократ з нюйорського стейту: „Цей закон писаний думка за думкою, параграф за параграфом, уступ за уступом Національним Союзом Фабрикантів", тобто капіталами капіталу в ЗДА. Правда, це є однобічна, партійна оцінка демократів, що є проти Тефта-республіканця. Але коли юнії цей закон поборюють, то на це склались важливі причини. Отже є чим заіматись юніям і робітникам, як вони хочуть захищати здобуті права.

Другим преважним завданням це питання різнородних забезпечень для робітників. Це є забезпечення на випадок безробіття й недуги, каліцтва й втрати здібности до праці, старости й смерти. Цією справою американські автори займалися й займаються дуже багато. Як звичайно, думки поділені. Багато з них захищає існуючі в перевазі приватно-капіталістичні форми забезпечень, хоча вони незадовільні. Статистика виявляє, наприклад, що в 1950 р. видатки населення на лікарську опіку були 8.3 більйонів дол., а з того приватні оберпеченеві установи вирівняли тільки один більйон. Шпиталям заплачено 2,1 більйона дол., а забезпечення виплатило всього 680 мільйонів дол. При цьому робітники стратили в заплаті за цей час спиводу недуг п'ять більйонів, а забезпечення повернуло їм тільки 359 мільйонів.

Мова тих цифер дуже виразно говорить, що є юніям чим „жити" і за що змагатися. При цьому не слід забувати про стабілізацію купної сили заробітку. З огляду на інфляційні тенденції тільки робітникам у промислових велитнях удалося забезпечити ріст платень відповідно до росту коштів прожиття.

Черговим авданням юній і взагалі робітництва є охоплення всіх робітників юніями. Навіть не приходиться говорити наскільки це завдання важливе і то під кожним оглядом, культурним, суспільно-політичним, економічним. А як тяжко це переводити в життя; Опір підприємців, нерозуміння положення великою кількістю внутрішніх політиків і цілий ряд інших причин чекають розв'язки, заки це завдання може бути виконане.

Ще іншою справою це впорядкування відносин внутрі юній і між поодинокими юнійними централями та їх низовими клітинами. Скільки роботи чекає на цьому відтинку на Геркулеві руки, то можна вичитати хочби з протоколів різних комісій, які розслідують злочини. Ось напр. нюйорський порт і юнії, що діють у ньому в великій мірі під контролею злочинців, обманців, злодіїв, горлорізів і навіть душегубів. Саме тепер в одній з бруклинських газет іде серія артикулів, з яких можна довідатися, як злочинці кермують робітниками, та як вони між собою „розраховуються". Власне тепер заповідається на бруклинських портах вирішна боротьба між шайками. Один з „босів", позбавлений своїх впливів, очікує нетерпеливо на поворот своїх „хлопців" з тюрем і вже тепер приготовляє „бій" за перебрання „влади". І такий стан є толерований великою частиною заінтересованих. Коли комісія запитала одного з працівників великої портової фірми, ак це так, що вони послуговуються злочинцями, то цей сказав щиро: злочинці мають засоби втримати робітників в руках і взагалі втримати порядок. А ці засоби, як подає американська преса не гребують ні п'ястуком, ні коликом, ні куснем залізяки, пістолею, чи петордою. Ось недавно в шуварях Ню Джерзі знайдено рештки одного з організаторів робітників, який протиставився існуючому на портах „режимові" злочинців і перед двома роками зник безслідно. Іншим внутрішним питанням юній є кваліфіковані працівники. Це нераз люди, що не мають найменшої уяви про працю тих, яких вони організують і якими вони опікуються. Ще іншою проблемою є питання стосунків між юнійними централями і взагалі всіма юнійними ланками. Хто цікавиться тими справами, то мав змогу нераз бачити, як юнії ломлять свої пікети, або одна одну конкурує в організуванні заводів, на чому тратять обидві і т. д. А з преси знаємо, як трудно договоритися юнійним проводам в справі єдиного фронту. Це розбиття відбивається навіть на міжнародному терені, де доходить до суперечної постави обидвох американських централь: АФП і КІО.

Врешті ще одно завдання, яке не чекає відкладання. Це виховування робітників на свідомих людей і активних громадян. Невелику бо користь має нація й держава з громадян, якті працюють, виконують законні повинності, платять податки і тільки. Недавно преса подала про спроби одного з відомих юнійних локалів у Сейнт Луїс добитися активної участи робітників в розв'язуванні громадських проблем. Юнійні працівники почали притягати робітників і старших членів їхніх родин до обговорювання й винощення постанов у таких справах, які „муляють" кожного щодня: ціни автобусових квитків, чищення міста і подібне. Від тих дрібних справ вони хотять опісля підтягати робітників до інших, вищих, щоб їх зробити повноvartісними громадянами.

Ось так в дійсності виглядають ті справи, якими на сьогодні живуть юнії і які вони розв'язують. І тому коли б мені прийшлося відповісти на питання, чим і як живуть сьогодні робітничі юнії в ЗДА, то я сказав би: робітничі юнії в ЗДА перейшли найтяжчий період у свому існуванні. Вони перемогли початкові трудноці й здобутки за робітниками. Сьогоднішні їхні завдання вміщаються в основному на вказаних тут відтинках. Це коли йдеться про внутрішне положення в ЗДА. Коли ж говорити про їх зовнішну ролю, то завдяки своїй силі вони свідомо йдуть до перебирання провідної ролі серед світового профспілкового руху.

Я. Гайвас.

Іван Кедрин

Відповідальність за провід

Правда, як звичайно, лежить посередині. Отже таксамо невірним є твердження, що нарід не відповідає за режим, особливо за режим диктаторський, спертий на терорі, як і твердження, що всі гріхи кожного уряду (і системи правління) обтяжують нарід, що мусить за них покутувати. Або, позитивно: коли б навіть не приймати відомої тези, що нарід має такий уряд, як на нього заслуговує, то все ж ніякий уряд не прийшов би до влади і не вдержався б при владі, коли б не природні нервні, що в'яжуть його з народом, з народною психікою і нахилами народної вдачі, народних стремлінь. Так звані узурпаторські уряди все ж ніколи не спадали з неба, тільки їх висували вперед і помагали прийти до влади ширші чи вужчі гурти змовників, які в свою чергу спіралися на більше або менше поширених в громадянстві бажаннях.

Щойно прийшовши до влади і закріпивши її відповідними законами та військово-поліційною підбудовою, уряди часто насилують волю народу, не допускаючи дальше нарід до голосу та виконуючи в його імені владу і прикриваючись його іменем, без народної контролі і без фактичного права народу притягати владу до відповідальности.

Ото ж нарід (громада) безумовно відповідає за вчинки кожного свого уряду і мусить нести за нього відповідальність та збірати таке жниво, яке зерно посіяла влада. Але ж і не можна в цілості утотожнювати владу з народом, бо влада (уряд і його формально-правна законодатна підбудова) це всетаки тільки обмежений гурт людей, що може становити меншість, інколи велику меншість в народі, й використовувати свою силу проти інтересів народу і проти думок і волі його більшости. Зрештою поняття „нарід — держава — влада" тісно взаємно пов'язані і окреслення кожного з тих понять вміщає і два другі поняття.

Нема народу, що не хотів би своєї волі, яка у практиці існує тільки у власній державі з власною владою, — нема держави, що не складалась би з території, народу і влади, — нема влади, коли нема народу і держави. І тому, очевидно, відмежувати цих понять одно від другого неможливо. Але вони доповнюють одно друге й узалежнюють себе одно від другого, проте не є тотожні і не покриваються.

Всі ці теоретичні міркування пересуваються тепер по сторінках світової преси у зв'язку з новою актуалізацією питання відповідальности деяких народів за їх давні уряди та відповідальности держав і урядів за відрухи народних мас. В першому випадку маємо клясичні актуальні приклади на Німеччині й Росії. Коли жидівські націоналісти твердять, що німецькі гроші, хоч і друковані нині демократичним урядом, сплямлені жидівською кров'ю, то це звучить демаґогічно, але має чималу частину правди. Бо неможливо відділити відповідальности всього німецького народу від того, що робив Гітлер і його режим впродовж дванадцяти років панування, якого не було би, коли б німецький нарід добровільно не маніфестував своїх симпатій до націонал - соціялістичної партії і не посував Гітлера щораз ближче до влади від виборів до виборів за Веймарської республіки, поки дістав цю владу, як партія беоглядної більшости, леґально з рук президента німецької републики Гінденбурґа (залишаємо на біці ролю Гінденбурґового сина, полковника, гітлерівського звеличника, який відповідно інформував свого батька, фальшуючи правду про ввесь націонал-соціялістичний рух). І хоч існувала ввесь час опозиція до Гітлера, хоч десятки тисяч німців каралися по канцетах, хоч були змови й атенатти, то більшість німців була свого часу за своїм фюрером і стягнула цим на весь німецький нарід катастрофу, стягнула відповідальність по нинішні дні. Нині, у зв'язку з переговорами про участь західньої Німеччини в обороні всього Заходу перед Совєтами, канцлер Аденавер сформулував нові вимоги, одобрені німецьким парляментом, і Захід задумується, чи можна йти німцям на щораз дальші уступки, які живо пригадують історію відбудови німецької потуги після першої світової війни. Ці сумніви природні тому, що неможливо цілком відділити німецький нарід від імперіялістичної політики Бісмарка (перший напад на Францію у 1870. (Вільгельма II.) напад на Бельгію і Францію у 1914 (і Гітлера) напад на всіх і вся в 1939 рр.) І неможливо відділити тієї політики імперіялізму від войовничої німецької вдачі і завойовницьких тенденцій німців.

Те саме торкається росіян. Як можуть відділювати російські еміґранти „русскій народ" від большевизму, коли цей большевизм так тісно пов'язаний із вдачею російського народу, коли цей устрій має своїх попередників у прерізних прадавніх тенденціях і звичаях росіян і коли — за винятком спротиву білогвардейських генералів, піддержуваних демократичним Заходом, — за ввесь час існування совєтської влади не було на суто російських землях ніодного руху спротиву?!

Але, очевидно, не можна утотожнювати народів із їхніми урядами, бо уряди і їх політика змінливі, а нарід залишається тривко. І тому тимчасова політика урядів може перешкаджати співжиттю народів чи унеможливлювати його, але мусить існувати тенденція до такого співжиття, при створенні — очевидно — нових умовин. І тому таксамо не мають рації ті жиди, які згори, — раз на завжди, виключають згоду з німецьким народом, тямлячи завжди тільки епоху Гітлера. І ми, українці, не твердимо, що ми завжди осуджуватимемо Росію. Якщо російський нарід, маючи інший провід, виречеться дотеперішніх тенденцій „старшого брата" і зрозуміє, що він не „старший", а „молодший" брат хронологією існування держави і культури, то й відпаде причина ворогування. Те саме торкається відповідальности уряду (держави) за відрухи народніх мас.

Нема ніякого сумніву, що останні криваві демонстрації в Каїро проти англійців могли відбутися тільки тому, що в масах єгипетського народу є вже ненависть до англійців, як синонімів не носіїв культури і протекторів, а егоїстичних визискувачів. І тому, очевидно, новий єгипетський уряд, що здає собі справу з безвиглядности нинішньої воєнної авантюри проти Вел. Британії та хоче мирним, еволюційним шляхом позбутися англійців з Суезу та відзискати Судан, — мусить давати сатисфакцію Англії за шкоди, що їх англійці зазнали від юрби в Каїро, підбехтаної безпосередньо комуністичними провокаторами. Але водночас обидва уряди хочуть скористати з доброї нагоди для полагоди конфлікту, що нині лежить в інтересах тільки Москви.

І в історії України є безліч прикладів пов'язання трьох елементів — нації, держави і влади. І ми покутуємо по нинішній день за помилки деяких наших володарів в минулому, але й у нашому власному громадянстві існує часто переплутування цих понять. Кожна громадська установа відповідає за свій провід, але в розмірах обмежених. І кожний провід мусить рахуватися з власною відповідальністю. Американська дійсність вчить нас наочно і найкраще: правильна розв'язка цих питань можлива тільки в демократії, де існує постійна контроля громадськости і де до мініум обмежена можливість самоволі.

ТОРГІВЛЯ ДОВЕРШЕНА

Дрібним шрифтом в рубриці „Хроніка" на 4-тій сторінці, 5-та шпальта органу партії в Україні від 16. 12. м. р. оголошено зміст указу президії верховного совєта УССР від 10. 11. 1951 про офіційне завершення обміну українськими територіями між „людовою республікою" Польщі та СССР. В указі сповіщається:

В складі Львівської области створився „Забузький район з центром у місті Белз. В Забузькому районі утворені Белзька, Червоноградська (?) та Угнівська міські ради і Борятинська, Вільхівська, Волинська, Дібровська, Жвирківська, Заболотівська, Забужжівська, Корчівська, Красносільська, Мурованська, Новоукраїнська (?), Острівська, Перемогівська (?), Першотравнева (?), Пісочинська, Піддубнівська, Правдівська, Вавчинська, Трудолюбівська (?), Федорівська (?), Цебріківська сільські ради . . . Міста Белз, Червоноград та Угнів піднесено до категорій міст районного підпорядкування".

За прилучені перелічені містечка і села до Польщі відійшов Нижньо-Устрицький район Дрогобицької области, з винятком Лопушан, та частинно Хирівський і Стрілківський райони. У зв'язку з тим „президія верховного совєта ліквідувала: Нижньо-Устріцьку міську раду, Бондарівську, Гошівську, Гошівчицьку, Дашівську, Долішньо-Берегівську, Журавнянську, Лобізвянську, Лобинянську, Мочарівську, Панищівську, Полянську, Рівнянську, Росохатенську, Рябенську, Середнянську, Скородненську, Смільницьку, Соколенську, Телишнице-Ошварівську, Устянівську, Хмільську, Зверську, Чорнянську, Шевченківську і Ясенську сільські ради, а також Бистренську, Лип'єцьку, Михновецьку сільські ради Стрілківського району і Коростенківську, Ліскуватинську, Нанівську і Стефницьку, сільські ради Хирівського району".

(„Укр. Думка")

Микола Галій

РОСІЙСЬКА ДЕМОКРАТІЯ

(В СВІТЛІ ДОКУМЕНТІВ).

1)

Коли не так давно мені прийшлося давати пояснення деяким чужинцям, які цікавилися проблемою східньої Европи, а в першу чергу національним питанням в підсовєтській Росії, мої знайомі звернули увагу на гострі протиукраїнські випади російських демократів в пресі і просили пояснення в тій справі.

Я відповів їм, що притиукраїську кампанію і взагалі протинаціональну, ведуть не російські демократи, а реакціонери - шовіністи. Російської демократії, як такої, немає, коли справа іде про справедливе вирішення національної проблеми в Росії.

Демократична Росія — це на жаль, покищо фікція, нереальна фантазія наївних людей і деяких західних політиків. Росія мусить бути деспотичною державою, якщо хоче вдержати під своєю владою понад сто мільйонів неросійських народів. Щоб їх вдержати, для цього потрібні — жандарми, тайні охрани, ГПУ чи НКВД. Словом, в Росії мусить бути диктатура, якщо не царська то „пролетарська" або якась інша.

Це ж не випадок, що зі всіх держав Европи, одинока Росія від самого початку свого існування по сьогоднішній день, не мала у себе бодай напів демократичного устрою.

Для пізнання істоти російської психіки, дуже повчальне вглянути хоч би в писання „еліти" російської інтелігенції на еміграції. Це документи не істориків-фальсифікаторів і не українських „шовіністов", „самостійников" і не „бандеровцов", а таки росіян.

Вчитуючись, пізнаємо правду дійсну, а не забріхану, в роді банальної писанини про „шовинистов", „расистов-галичан" і про їхню ненависть „к москаллям".

Чому ж українські „сепаратисти" мали б не любити без причини росіян? В дійсності український народ, не зважаючи на всю трагіку співжиття з російським народом, на протязі століть ні разу не проявив тієї ненависти, а навпаки.

Хіба боротьба за права дані людині Богом і природою, це ненависть? Українські сепаратисти і вся українська спільнота щиро жаліє, що російський народ на протязі всієї своєї історії замість Романових, Валуєвих, Потапових, Голіциних, Пуришкевичів і інших Сталінів, не вибрав за своїх провідників: Герценів, Чернишевських, Гробоєдових, Рилевих і ін. Тоді напевно він не мусів би був проливати стільки своєї, а ще більше чужої крови і то не в обороні своєї батьківщини, а у імперіялістичних війнах за завойовання чужих народів і їх земель. Український народ не лише не проливав крови російського народа, а навпаки, кожного, включно до російських демократів, принимав до своєї хати і помагав, чим міг і, як міг. Пригадаймо 1918-20 рр. Сотні тисяч людей з півночі знайшли захист на Україні, а потім вичікували догідної хвилі, пхали ніж у спину тим, які їм дали притулок. При цьому навіть не робили різниці в союзниках, — білі, червоні, щоб лише росіяни.

Ось послухаймо одного з тих російських демократів, який також був в Україні в ті бурхливі часи. Послухаймо, що він пише про любов тих людей до українського народу:

„...Я знаю, что тяжесть атмосферы владычества етой власти (тобто української, підкреслення наше), заставляла многих **мечтать о большевиках — те, по крайней мере, свои, русские**". (Архив русской революции том IX. ст. 218).

„...Но вот канонада нова. Приближаються большевики...

...Пришли большевики и, стало легче дышать". (такмже).

Так що ж панове демократи, хто кого шанує і поважає, а хто ненавидить?

А тепер приглянемося тій російській демократії, яка, засівши на чужих землях, не признає найпримітивніших, природних прав власникам тих земель.

Російських демократів, щодо їхніх задумів вирішення національних проблем після повалення большевиків, належить поділити на кілька категорій:

Справжні демократи, для яких національне питання міститься у правильному визначенні взаємин між панівним російським народом і поневоленими Росією народами.

Це незвичайно рідкі серед російської суспільності одиниці, з якими ніхто з росіян не рахується.

Демократи - старорежимники. До тієї групи належать: монархісти прерізних відтінків, солідаристи і інші „істи". Політичною мудрістю тієї групи, згядно груп, — „**єдина неділима Росія**" і „**єдинство русского народа.**

Своєрідні демократи, які кажуть: „лувше плохой диктатор, чем резать жвое тело России".

Народні демократи Иосифа Вісаріоновича Сталіна.

І так, у зв'язку з тим, що проблема визволення поневоленого Росією народів являється тепер одною з головних проблем сходу Европи, ця російська демократія, — і перед, і за залізною занавісою, — розгорнула шалену акцію за вдержання єдиної неділимої тюрми народів.

Перший удар, який почався перед кількома місяцями, звернений проти українського народу і його змагань. Нас російські миролюбиві демократи називають: сепаратистами, самостійниками, націонал - шовинистами, расистами, бендеровцами, галичанами, а в останніх днях навіть, сатанистами.

Отож ці т. зв. демократи обливають всю українську спільноту найогиднішими помиями за те тільки, що та спільнота боронить ся проти фізичного винищення.

Ми тим демократам не дивуємося. Це наші добрі знайомі від століть, від самого початку співжиття українського народу з „братнім" народом російським. Ми ні трохи не здивовані, що сьогодні, у другій половині двадцятого століття, в добі боротьби за повне визволення людини, в боротьбі за найвижчі ідеали, ми їх знов стрічаємо, якими вони були і за Петра Великого і за Катерини і врешті за Иосифа Вісаріоновича.

А тепер даймо слово свідкам, нехай вони за нас говорять.

Ось залва письменника і журналіста Юджіна Лайонса, експерта в справах Росії та голови організації „Американського Комітету Визволення народів Росії".

„Правда така, що сепаратистичний рух між українцями має багато більше успіхів в Злучених Державах, ніж деінде. Багато провідників цього руху походить з Карпатської України, яка була перше під Австрією та які прилучилися до Росії щойно недавно. Справжні українці були росіянами впродовж століть". (Свобода 174. 1951).

(Проковження буде).

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

М. В. Дольницький.

СУЕЗ, ЄГИПЕТ І ЗАХІД

Проблема Суезу являється сьогодні однією із найважніших і найактуальніших в світі. Суез для Заходу має перш усього стратегічне значення, для Єгипту це справа престижу і національної гордости. Розв'язка питання Суезу може відбутися тільки під одним кутом — порозуміння Заходу з єгипетським урядом, в наслідку чого Суез надалі залишився б стратегічно-важливою точкою в монтованій оборонній системі перед червоним імперіялізмом. Активна участь Єгипту в оборонній системі Заходу, повноправна участь його в питаннях зв'язаних з Суезьким каналом, зревідування існуючих взаємин між Вел. Британією і Єгитом — ось шлях, що може довести до зменшення напруження, яке заіснувало в Суезі.

Спроби Англії зацікавити деякі держави , гол. Америку і Туреччину, в активній обороні Суезу перед єгипетським націоналізмом — як відомо з розмов Черчила у Вашинґтоні — не увінчалися успіхом. Вашинґтон, як і Анкара, стоять на становищі, що аспірації єгиптян мають свою основу і сенс. Єгипет має право домагатися, якщо не повної суверенности над Суезом, то бодай активної і повноправної участи в його адмініструванні. З останніх заяв мін. закордонсих справ Вел. Британії, А. Ідена, виходить, що Англія поволі прихиляється до такого розуміння проблеми Суезу і рада піти на безпосередні переговори з єгипетським урядом щодо спільної оборони і адміністрування життєво важливої для Заходу суезької артерії.

Єгипет, що своєю культурою сягає 4,000 років перед народженням Христа, має бурхливу історію. В час „золотого віку" в 16 до 13 віках перед Хр. Єгипет розрісся до справжньої імперії, яка завалилилася під ударами персів в 525 році перед Хр., була під пануванням Александра Великого від 332 року перед Хр. після чого єгипетська династія королів володіла країною до 30 року перед Хр., коли із смертю Клеопатри Єгипет став римською провінцією. Від 641 до 1517 року араби володіли Єгиптом, відтак ця держава стала складовою частиною турецької імперії. Наполеон займає Єгипет в 1789 році та тримає його під своїм володінням до 1801 року. В 1905 році, Могамед Алі, стає пашою Єгипту і встановляє теперішню лінію володарів Єгипту.

Закінчення будови Суезького каналу в 1869 році доводить до того, що Франція та Англія виявляють сильне зацікавлення Єгиптом. Швидкі до акції, тодішні провідники Вел. Британії дають наказ окупувати Єгипет в 1882 році і від цього часу, до грудня 1914 Єгипет є звичайною колонією британської корони, хоч номінально він під суверенітетом Туреччини. 1914 рік, це рік, коли Єгипет переходить під повний протекторат Англії, яка від цього часу пробує всіми силами задержати Єгипет під своєю повною контролею. Зростаючий єгипетський націоналізм і упадок престижу Англії доводить до проголошення самостійности Єгипту в лютому 1922 року. Англійські війська покидають Єгипет, залишаються проте в суезькій зоні, де вони досьогодні виконують повну контролю.

В 1936 р. Вел. Британія та Єгипет підписали обопільний договір про дружбу. Минулого року Єгипет односторонньо виповів цей договір і цим спричинив новий вибух націоналістичних єгипетьких пристрастей та сучасну кризу, в наслідку чого Англія заанґажована в „малій війні" на території Єгипту в суезькій зоні.

В другій світовій війні Єгипет заховував невтралітет, і Англія обороняла не тільки Суез, але і цілу державу перед німецькими військами.

В 1946 році Єгипет домагався ревізії договору з 1936 року та суверенітету над Суданом. Переговори не дали ніякого наслідку і Рада Безпеки ОН питання не розвязала, доручуючи обом зацікавлення державам вести безпосередні переговори.

Від 1947 року натиск на Англію більшав з кожним місяцем. Сильна націоналістична партія Єгипту, Вафдисти, не спочивала в пропаґанді проти Англії, вона терором і безкомпромісовістю тримала Єгипет в напруженні, що врешті довело до повного вибуху конфлікту і кривавих зударів між англійськими військами і єгипетськими терористами та поліцією. Єгипет почав мобілізацію своїх сил, відкликав своїх дипломатичних представників з Англії, загрозив „святою війною".

Безкомпромісовий націоналізм і комуністичні інтереси сплелися до одної акції, маючи на оці різні цілі. Єгипет хоче суверенности над Суданом і виключної контролі в справах Суезу, з тим, що він потім порозуміється з іншими державами щодо його оборони. Знов комунізм комагається в першу чергу повного відступу Англії від цеї справи.

Захід не може дозволити собі на це, щоб Суез пропав для нього та знайшовся згодом під контролею Москви. Він годиться на участь Єгипту в адмініструванні Суезом, але ледве чи покине його. Суез бо відіграє визначну ролю не тільки в системі англійської політики, але і стратегії нових і, досі безуспішних справ змонтувати оборонну систему Близького Сходу, промотором якої є ЗДА.

Суез важливий для Заходу не так тільки як морський шлях до Азії. В час другої світової війни, напр. тільки 1/5 нормального корабельного руху проходила Суезом, як військова база для військ, підводних човнів, кораблів, літаків тощо. В Суезькій зоні поширено і вивінувано до найдальших меж майстерні для направ військового виряду, сконцентровано величезні маси военного матеріялу, розбудовано збірники для палива моторових машин армії, моряцтва, летунства. Там теж збігаються нерви міжнародньої розвідки і звідтам ітимуть накази, у випаду вибуху західнього конфлікту, до штабів на Близькому Сході. Якщо б Захід цю базу втратив, він не мав би приміщення в такому корисному місці. Ані Кипр, ані Триполіє ролі Суезу сповнити не зможуть.

● **Вибух знищив банковий** будинок у Фармінґдейл, на Лонґ Айленд, Н. Й. у четвер ранком, при чому десять людей потерпіло покалічення, з них уже два померли, а тисячі документів на видані позички згоріли. Думають, що причиною вибуху був газ, нагромаджений у пивниці.

●**$150,000 дарунку** на віднову дівочого каледжу Барнард у Ню Йорку передав невідомий добродій. Теперішній будинок стоїть уже 55 років.

● **Ген. Джордж К. Маршал,** колишній секретар оборони, що поїхав до Мехіка, сказав кореспондентам, що вибух світової війни залежить від Сталіна, а не від ЗДА.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Филаделфія, Па.

Цьогорічний період зимових свят пройшов у нашій филаделфійській громаді врочисто. Новоприбулі іміґранти зуміли вже устаткуватись, позбулись у деякій мірі еміґрантської нервозности та й разом із давніми поселенцями стараються виявляти себе на вовні гідними і повновартісними громадянами. Тому й цей святковий час мав більше нашого старо-народного характеру, який переказує нам постійно наша традиція. І церковні відправи, і радіові передачі, які у наш Свят-Вечір передали спеціяльні багаті й добірні Різдвяні програми, і групи колядників, які відвідували українські доми з колядою, намагались вдержати у нашій громаді чар нашого українського Різдва. Правда не було ні дідуха ні сіна, але в кожній українській хаті, чи то давнього поселенця, чи новоприбулого, була ялинка і кутя, борщ і бодай одна нехай і нерівними голосами відспівана колядка — ця найбільш відома у нас: Бог Предвічний.

Коли вже згадано наші филаделфійські радіомовлення, яких маємо аж чотири, то треба відмітити відзначення нашого Державного Свята — 22. січня у цих радієвих програмах. Це — може — й єдине відзначення цієї знаменної дати, бо покищо нема у пляні відсвяткувати її окремою академією. Оправдати це має підготова до політичної маніфестації, яка відбудеться у Филаделфії в половині місяця лютого.

Филаделфійський січень багатий був на різного рода загальні збори. Бодай короткою нотаткою згадати треба річні збори тих інституцій і організацій, які стоять восередку зорганізованого українського життя у Филаделфії.

Так відбулись річні збори Українського Горожанського Клюбу, найбільш відомої інституції у Филаделфії, яку знає дослівно кожний филаделфійський українець, чи він приїхав сюди перед сорока роками, чи щойно вчора. Заля клюбу є постійною авдиторією для концертів, театральних вистав, чи віч, а приміщення клюбу найдогіднішим місцем зустрічей. Цьогорічні збори Клюбу записали в реєстр відновлення клюбового будинку, а крім того і проблиски відновлення внутрішнього життя Клюбу. Во треба сподіватись, що управа Клюбу приділить теж більше уваги культурній праці у Клюбі, започаткувавши її вже в минулому році відкриттям бібліотеки, відпущенням приміщень Клюбу для різного роду курсів і лекцій. У проводі Клюбу залишився надалі майор Дармограй, якого головною заслугою є теперішній відновлений вигляд Клюбу, як теж багато іновацій.

Відбулись теж збори Филаделфійського Відділу Об'єднання українських вояків. Ця організація здобула собі повагу у филаделфійській громаді і завжди стоїть у проводі всіх громадських починань у Филаделфії. Завдяки організованій допомозі цієї організації імпозантно виглядала маніфестація з нагоди З'їзду ЗУАДКомітету у Филаделфії, ця організація устроїла в попередньому звітовому році гарне Листопадове свято, як теж участвувала в різних громадських акціях. Головою перевибрано п. Івана Поритка, а до Управи ввійшли пп. д-р І. Рудницький, І. Федусь, В. Михалюс, В. Яців, Д. Ґонта, М. Алексевич, І. Ванах, М. Савчин, д-р В. Ґалан і д-р М. Рибак.

Відбулись теж збори Товариства інженерів у Филаделфії. Товариство об'єднує понад п'ятдесять українських інженерів — головно новоприбулих, які майже усі працюють уже по званні. Товариство провело курси креслення під проводом інж. Льва Яцкевича. Головою Товариства обрано інж. Шиприкевича. Збори Товариства інженерів у Филаделфії закінчились приємною товариською вечіркою.

Відбули теж збори українські купці у Филаделфії. Купецьке товариство, яке має офіційну назву: Союз Українських Купців і Промисловців об'єднує вже около тридцять українських підприємців: і давніх і нових іміґрантів. Збори порішили провести сильнішу організаційну роботу і в цій цілі покликано до Союзу спеціяльного організатора. Намічено в короткому часі зорганізувати в порозумінні з Господарською Комісією у Филаделфії ширшу господарську раду, яка застановиться над актуальними проблемами українського купецтва і господарського життя української громади у Филаделфії. На цих зборах промовляв д-р Володимир Ґалан.

Відбулись теж збори Пластової Станиці у Филаделфії. Пласт — це найбільш конструктивна організація молоді і вона тішиться загальним признанням і довір'ям. Її тиха, але постійна праця показує гарні наслідки.

Найбільшою імпрезою у Филаделфії у цьому січні був Маланчин Вечір, який зібрав до залі Горожанського Клюбу около тисячу осіб і приніс у висліді тисячу долярів на устаткування першого у ЗДА Українського Дому Суспільної Опіки. На цей вечір —про який уже писала наша преса — прийшли всі шари нашого суспільства і тим виявили свою прихильність до починань ЗУАДКомітету. Додати треба, що Управа ЗУАДК вже закупила дім для Осередка Суспільної Опіки у Филаделфії при вул. Н. 7. ч. 866 і вже в найближчих тижнях почне в ньому свою запляновану роботу. В першу чергу буде відкритий там дитячий садок, дитяча світлиця і читальня. Плянується різного роду курси. Дім суспільної опіки у Филаделфії стане — треба вірити — вже в недалекому майбутньому осередком суспільного життя нашої громати в цьому місті.

Великим успіхом втішалась нова вистава у Театрі Володимира Блавацького. Була це музична комедія п. н. „Моя сестра і я". Режисер Блавацький приніс цією виставою мистецьку розвагу спрагненій цієї розваги нашій публіці, яка й прийняла цей виступ театру із загальним повним задоволенням. Головну ролю в цій комедії виконувала Є. Дичківна, здобуваючи собі ще раз серця глядачів. В інших ролях виступали: Є. Шашаровська, Левицький, Тимчук, Паздрій, Рудакевич і інші.

Згадати треба теж про виставу „Наталки Полтавки" у виконанні артистів-співаків, які під цю пору живуть у Филаделфії. Головний успіх мала молода співачка Зінаїда Нечитайло.

З приємністю треба відмітити теж успішний речіталь молоденької піяністки Ліни Крилової учениці проф. Романа Савицького. Вона виступила у залі Інтернаціонального Інституту і вже в цьому першому виступі виказала високі технічні досягнення, які дозволили її включити у програму навіть „Апасіонату" Бетговена. Молодій піяністці пророкують майбутнє. Т.

Елизабет, Н. Дж.

Коляда на Народний Фонд УКК

Центральний Комітет Українських Національних Організацій перевів в громаді традиційну Коляду й зібрав 728.20 долярів, які вислано до Українського Конґресового Комітету. Колядували в днях 13, 14 і 19 січня члени екзекутиви Центрального Комітету та представники поодиноких організацій, а також громадяни з давньої і теперішньої іміґрації та тут роджені.

Елизабет Порт і північ

Колядували: Кіценюк Микола, Козак Осип, Стець Теодор, Купчак Микола, Кобасовський Іван, Хитра Михайло.

Коляду склали:

По $ 5.—: Красновський Яків, Миґалик Василь, Бойчук Володимир, Недошитко Степан, Кобрин Іван і Павлина, Везкоровайний Михайло, Кертичак Юрій, Іванців Михайло, Вохна Михайло Маудзяк Матвій, — Заваляк Степан.

По $ 3.—: Пограничний С., Стефура М., Гусак Л., Пилат К., Кіценюк М., Солтівський І., Стронецький П., Костів М., Кусмида Ф.

По $ 2.—: Федірко О., Яблонський М., Кобасовський І., Козак О., Сташко П., Білоус В., Др. Шлемкевич М., Кириченко І., Юркевич Т., Воробель І., Гриницак М., Пилат І., Костишин Текля, Коритко І., Повчан А., Муха І., Салабай В., Купчак М., Ільків М., Могила С., Хитра М., Поливчак Ю., Федчишин В., Боднар І., Марич В., Мудрий І., Сас В., Думич В., Гавловський С., Кертичак І., Раєвський А., Павлик І., Д-р Кальба Я., Рабич Т., Лабудинський С.

По $ 1.—: Бутович М., Семенина В., Маройка Т., Винарчук М., Вальчик О., Заремба Я., Шадура А., Ковалишин Я., Ярема П., Мамчак Е., Каша С., Стець Т., Лиса Ксеня, Юрченко М., Полянський А., Луців М., Лещак Христина, Сидор С., Ґаліхович М., Гавловський І., Циктор О., Соболевський М., Богдан М., Лахайовський М., Кусмида Л., Ковальчик Л., Ковальчик П., Фуртас Марія, Пасічник Анна, Бабій В., Возняк Христина, Федірко М., Федірко І., Карнас Д., Вовчко В., Варбуляк Марія, Лещук Марія, Огоновський О., Маркович А.

Український Народний Дім $100.—

Разом $ 292,70

Коляда з Елізабет місто і Бей Вей:

Колядували: Поливчак Андрій, Гриб Іван, Лашинюк Василь, Голда Богдан, Хитра Михайло, Федецький Михайло, Чайківський Михайло, Пінковський Мирон.

Коляду склали:

Догич Петро $10.—

По $5.-: Боднар І., Д-р Мовчан Ю., Кіценюк І., Пирожак А., Поливчак А., Лашинюк В., Голда В., Федун Т., Кіцанюк Г., Барна М., Личатин М., Пітула П., Д-р Чечель П., Остапчук Л., Смит А., Левчик І. і Ольга, Сухорський М., Роздиняк С., Миськів Анна.

По $3: Мицьо А., Ґолей І. **По $2:** Процак М., молод., Огар Анастазія, Гриб І., Луців М., Федецький М., Стасюк І., Д-р Фекун С., Макара В., Варна М., Галущак І., Гвіздь Ю., Шарій Ф., Довжицький А., Гульник М., Кінащук М., Богач С., Циктор П., Волошинович М., Олекса О., Федаш Д., Качурак І., Намованець М., Кривокульський В., Маляс П., Щирба Т., Світлик Анна, Майко О., Табака В., Маройка І., Вогоняк Ю., Маркович М., Пінковський М., Юхневіціюс Е. і Віра, Стець Д., о. Чапельський Л., Каша С.

По $ 1.-: Мушинський В., Ґарбовський В., Гайсан М., Дяк П., Волошинович Анастазія, Стефура М. ст., Ґубік Марія, Санчій Ю., Чайківський М., Федаш С., Дочич А., Мілянович Р., Шара Марія, Ванца Ф., — Хребет І., Небора А., Гаврилишин Б., Захарасевич І., Левчик І., Перза І., Кардаш Г., Федич Т., Качурак Олена, Скорецький М., Налепа Марія, Замінка І., Гарасимчук О., Зизяк А., Кравець М., Бабула Г., Матлаґа М., Федаш Ф., Сміт Ф., Гавроняк Д., Прокопець, Дідух Т., Боленський П., Поливчак І., Ґолей М., Франкевич І., Магмет С., Луняк Т., Процак М. ст., Генеґа Т., Келбаса Марія, Шубяк Я., Гирило В., Фецула І., Кополя Ф., Добровольський Т., Карпа С. — Решта дрібними. — **Разом $235.50**

Коляда з околиці Елізабету

(Ірвінґтон, Ню Бронсвик, Ню Маркет, Меточен, Кенілворт, Мейплвуд, Розел, Лінден, Ровей, Юніон)

Колядували: Слободян Роман, Слободян Данило, Могила Степан, Гнатюк Дам'ян, Лашинюк Василь.

Коляду зложили:

Литвин Мирон $25.-, Слободян Роман $10.-, Мина Дмитро $10.-, Галилюк Олекса $10.

По $5.-: Слободян Данило, Гнатюк Дам'ян, Меґлов Михайло, Рудницький Теодор, Димит Михайло, Лясюк Калина, Микитка Іван, Щирба Михайло, Зеленський Петро, Штоґрин Володимир, Залепська Розалія, — Штоґрин Степан, Д-р. Туліґлович, Стасюк Володимир, Вальницький Александер, Федірко Андрій, Синишин Іван, Вігук В., Романович І., Поливчак Микола, Ізавок Петро, Кардаш Василь, Марків Михайло, Кемпа Атаназій.

По $ 3.-: Гнатьо М., Клок І., Крайц М.

По $ 2.-: Мельник І., Забава О., Марунчак О., Васьов М., Ільків О., Кобрин М., Генеґа С.

По $ 1.-: Вілізанський, Димит М.

Разом Коляда зібрана серед українських громадян в Елизабет і околиці дала $ 625,20. — До того ще Український Народний Дім в Елізабет на своїх Звичайних Загальних Річних Зборах в дні 20 січня 1952 р. ухвалив пожертву на Національний Фонд в сумі $ 100.-, що дає разом — 725.20 долярів.

За уряд-екзекутиву:

М. Кіценюк, предс., М. Хитра, фін. секр, Д. Гнатюк, скарбник.

Шікаґо, Ілл.

Драмгурток СУМА працює

Постановою драми „Брат на брата" Луґового в дні 8. грудня 1951., сумівський драмгурток зробив для шікаґовської громади приємну несподіванку. Говорю про несподіванку тому, що, прямо, ніхто з шікаґовлян не сподівався так швидко знову побачити сумівський драмгурток на сцені, після нещодавного його виступу у „Дай серцю волю, заведе в неволю". Навіть власним очам не хотілось вірити, коли читав оголошення, що драматичний чурток СУМА в Шікаґо, під керівництвом відомого режисера п. А. Степового, ставить драму в п'яти діях „Брат на брата", Луґового. Вже якось наче призвичаївся в Шікаґо, що після якогось виступу когось, слідуючого виступу треба сподіватися найшвидше в рік. Думалося, що й драмгурток СУМА має подібний розклад праці, та показалось, що воно не так. Треба відмітити, що сумівський драмгурток працює, що молодь в гуртку виявляє чимало посвяти, віддаючи вільні хвилини на те, щоб вивчити якусь виставу, а потім показати її шікаґівській громаді. На протязі семи місяців сумівський драматичний гурток уже поставив три п'єси для шікаґовської громади. — Це успіх справді неабиякий. Це свідчить, що сумівська молодь після праці в „шапі", часом може й втомлена, знаходить в собі ще силу для праці в СУМА, для праці на громадській ниві. І коли в першому випадку це робить з обов'язку — вимога життя, — то в другому, — з ідейности, з бажанням працювати для української громади. За це годиться висловити признання сумівській молоді в Шікаґо, зокрема тим сумівцям, що працюють в драматичному гуртку. Слід відмітити наполегливу працю голови драм. гуртка п. Гнатова Петра, який прикладає чимало зусиль для праці гуртка, турбуючись за всіма його потребами. Він справді віддався для драм. гуртка.

Постановка драми „Брат на брата" вийшла успішно, як і всі інші до тепер. В ролі Галі п-на Павеска і в ролі Василя п. Чуйко були вповні на відповідному рівні. Це їм тим більше вдалося, що вони вміли вільно почуватися на сцені. Приємне враження на слухачів робила їхня мова. Ролю Андрія п. Папагнюк відіграв знаменито. Він виявив велику вмілість віддавати психологічного типа. Дуже добре були віддані ролі батьків - поміщиків. Особливо вдале й атрактне для присутніх було типологічне відтворення суддів: — москаля, жида й лотиша. І решта акторів, що виступала в ролях повстанців і червоноармійців вив'язалися гладко.

Драма „Брат на брата" наскрізь психологічна. Це, як видно, розумів режисер п. А. Степовий і вміло розподілив ролі, звертаючи на основні моменти з цього погляду. Для більшого досягнення, можна було б ще дещо сповільнити акцію, зокрема в першій й третій діях, щоб була можність ще глибше віддати психічні переживання.

Говорячи про цілість, треба сказати, що вона вийшла вправно. Велика в цьому заслуга режисера п. А. Степового, що є вмілим знавцем свого діла. Своїм режисерським хистом, він успішно видобуває від акторів максимум. П. А. Степовий — це режисер, що завжди має на увазі всі сценічні речі й підходить до них з особливою точністю. Відомий же ж він як вправний режисер ще з Европи. Тут я додам, що в Шікаґо він виявляє чемалу активність й солідність.

На кінець скажу, що сумівський драм. гурток в Шікаґо завжди має такий успіх тільки тому, що він об'єднює в себе працьовиту й здібну молодь і в п. А. Степовому має доброго й активного режисера.

1951 р. пройшов і тепер прийшов 1952. Віриться, що й в цьому році сумівський драм. гурток працюватиме, як працював у минулому. Шікаґівська громада вже давно полюбила драм. гурток СУМА, висловлюючи йому своє признання, й тепер чекає на слідуючий його виступ. Я цією дорогою бажаю драм. гурткові СУМА багато успіху в новім році.

Л. К-на.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим-самим і співвласниками 12-ти мільйонового майна організації!

З ПОЖОВКЛИХ ЛИСТКІВ

ЩО ПИСАЛА „СВОБОДА" 50 РОКІВ ТОМУ?

6-го лютого 1902 р.

ОБОВ'ЯЗОК ПРО ЧИТАННЯ СТАТТІ „СВОБОДИ" НА БРАТСЬКИХ ЗІБРАННЯХ.

В ч. 6 „Свободи", з 6 лютого поміщена редакційна стаття „Де ви, патріоти?", під якою поміщена редакційна заввага: „Усіх братських секретарів прохаємо прочитати цю статтю членам на братськім мітінгу". У статті сказано між ін.: „Між українцями в Америці багато людей, котрі кричать, що вони великі патріоти. У тому не було б нічого злого, якщо б цей їх „патріотизм" не кінчився на словах, а був доказаний ділами. На жаль, воно не так. Крику й пустих слів про патріотизм багато, але як прийде хвилина, коли треба не тільки словом, але й ділом показати той „патріотизм", то більша частина „патріотів" щезає десь наче камінь у воду, або, ще гірше, не тільки самі нічого не роблять, але ще й кидають колоди під ноги таким, що справді хотять щось робити..." — Оце вступ до статті, у якій міститься заклик до складання пожертв для українських студентів у львівському університеті, які почали боротьбу за заложення українського університету у Львові. Виказ пожертв на ту ціль виносять по день 20 лютого $552.78.

„СКАЖІМ СОБІ ПРАВДУ В ОЧІ"

Оце заголовок статті в ч. 7 „Свободи" з 13 лютого 1902, у якій згадується про відкликання з Риму стараннням митрополита Шептицького розпорядження кардинальської колеґії для Поширення Віри, щоб українці греко-католики, які виеміґрували до Бразилії, були хрищені в латинськім обряді. Після відкликання такого розпорядження стаття радить взятися до праці, що б були збережені привилеї Греко-Католицької Церкви в цілому світі, головно в Канаді, де французькі священики ведуть релігійну місію серед українців і перетягають їх на латинство.

ВІСТІ З ГРОМАД.

„Юнійний стор" заложили українці в Джанстон Сити, коло Шамокіну, в Пенсилвенії. З днем 26 грудня 1901 р. маєток крамниці виносив $5,915.65. За комітет крамниці підписані: К. Котанчик, Олександер Олевський, Ст. Добек, Андрій Конечка, Олександер Деер. — У Мавнт Кармел, в Пенсилвенії, заложено жіноче братство ім. Благовіщення Пр. Богородиці. Ціль братства: допомога членам на випадок недуги, утримання чистоти й ладу в церкві. Місячна вкладка 25 ц. — Український компанійський стор в Пасаїк, Н. Дж., стоїть дуже добре. Як піде так дальше, то це буде один з найбільших спілкових склепів між українцями в Америці.

● **Сергій М. Рубінстін,** фінансіст, народжений в Росії, мусить остаточно забратися з Америки, хоч вісім років боровся проти депортації. Йому закидають „моральну гидоту" за те ,що він викручувався між ін. від військової служби під час другої світової війни. Він приїхав до ЗДА з Канади в 1938 р. на підроблений портуґальський пашпорт.

● **Різні ціни на молоко,** постачане по домах, складають самі молочарі. Це дієтся вже роками для конкуренції, кажуть молочарські підприємці. Різниця на пляшці молока буває нераз і півтора цента.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

НОВІ ІМІҐРАНТИ

Дня 21-го лютого ц. р. прийдуть кораблем „Дженерал Стюарт" до Ню Йорку на ашуранси ЗУАДКомітету такі особи:

Буц Іван, Єлисавета, Гартингер Ільза, Лізелотта, Буц Богдан; Ціокан Марія; Джулинська Артеміда; Футуйма Іван; Голінатий Лев, Таїса, Микола; Гуцул Ілько, Єва, Купчик Грета, Петро; Гузан Анна Ярослав; Карпинець Іван, Урсула, Олена; Літинська Параскевія, Олена; Миндюк Ярослав, Дарія; Паславський Ярослав; Проць Юстина; Радомський Андрій; Роговський Мирослав; Ружило Текля, Михайло; Сеняк Степан, Агафія, Катерина, Ганна; Шевчук Максим, Марія, Роза-Марія; Тихонюк Михайло; Войтович Марія, Садовський Броник; Вишницька Стефанія, Наталія; Кувелюк Мирослава; Кострубяк Василь, Лідія; Цімура Ярослав; Фаберовський Степан.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим-самим і співвласниками 12-ти мільйонового майна організації!

Куток Мови

МОВНІ ПОМИЛКИ, ЩО НИМИ НЕ Є

Нещодавно прочитали ми в кутку мови („Свобода" ч. 29) різні завваження щодо часто вживаних мовних зворотів. Деякі з них слушні, але інші зовсім не прийнятні. П. О. думає, що, напр., не можна писати: „він уступив зі свого становища", бо „це чиста нісенітниця, це заперечення найелементарніших законів української мови. Уступати можна тільки в щось". Це не так, у новій українській мові вже виробився нюанс відрізнення „вступати" і „уступати", оба ці дієслова значать уже не те саме. З них і виробилися окремі іменники: „вступ" („до книжки) і „уступ (у книжці). Можна казати: „я вступив на сходи", але: „я уступив йому в суперечці", „я уступився йому з дороги". Грінченко передає рос. „уступать" як: поступатися, уступати, подаватися, відступати і ін. Тому казати замість „прем'єр уступив" — „прем'єр пішов до димісії" або „прем'єр пішов у відставку" (як це пропонує П. О.), значить заміняти загальнозрозумілу форму раз словом французького, а раз російського походження („он пошел в отставку").

Так само невірне твердження, що „не можна вживати „перед" у сполученні з словами: рік, день, місяць і т. д." „ні в якому разі, пише П. О., не можна сказати: це було перед роком" тільки „це було рік тому", Тут також існують нюанси вислову, на які така багата українська мова. Просто, одна і друга форма висловлює що інше: „рік тому" означає час доконаний, означений („три роки тому я купив авто), а „перед" означає час недоконаний, неозначений („перед трьома роками я мав авто") Тут „перед" означає час, що був до трьох років, раніше їх, і цю відміну зовсім правильно занотував Грінченко. Це ж велика різниця, коли сказати, наприклад.: „тому 10 літ я жив у Києві" (тобто 1942-го р.) і „перед десятьма роками я жив у Києві" (жив загально, раніше до того періоду). Висновок: користуватися можна і треба обома формами, бо вони дозволяють точніше висловити думки живої мови.

С. Г.

НОВІ ВИДАННЯ

ВИДАВНИЧІ НОВИНИ ОПДЛ

Леонід Глібів: Байки (вибір) Бібліотека юного читача „Євшан-зілля", випуск ч. 7-8., стор. 64 великого формату.

Розкішним виданням вибору байок вшанувало Об'єднання Працівників Дитячої Літератури 50-ліття смерти свого патрона, найбільшого українського байкаря Леоніда Глібова. На 64 сторінках великого формату поміщено 32 найкращі й найхарактеристичніші байки цього клясика української літератури, популярного дитячого письменника, співробітника дитячого журналу „Дзвінок" у Львові (1890).

Байки Глібова, поруч цікавої фабули, глибокого життєво-філософського змісту, легкої розповіди, ясного, лякенічного стилю, відзначаються ще й й глибоким патріотизмом. Завдяки тим прикметам своїх творів Глібів став одним із найбільш почитаних українських авторів, а його байки діждалися понад 20 видань.

Вартість останнього видання збільшують ще прекрасні й численні (понад 70) малюнки та багатокольорова віньєта відомого нашого мистця-графіка Охріма Судомори.

Ціна книжки 1.50 дол., для передплатників „Євшан-Зілля" 75 центів. Адреса: "Yevshan-Zilla", 20 Hevitt St., Toronto, Canada.

ЗА РІДНУ КНИЖКУ ДІТЯМ

Накладом ОПДЛ появилася пропаґандивна брошурка (32 стор. малого формату) „За рідну книжку дітям", що має на меті спопуляризувати серед українського громадянства дитячу лектуру та придбати фонди на видавничу діяльність ОПДЛ. На зміст книжечки складається заклик ОПДЛ до громадянства про вагу друкованого рідного слова в вихованні молодого покоління, стаття сеньйора працівників дитячої літератури Юрія Тищенка-Сірого — „З історії української дитячої книжки" та ред. Богдана Гошовського: „У боротьбі за духа нації в душах дітей".

Брошурка подумана як цеголка-пожертва на Видавничий Фонд ОПДЛ і появилася в 4 едиціях ціною 1, 2, 5 і 10 дол. Прізвища жертводавців публікуються в виданнях ОПДЛ.

Треба сподіватися, що набуттям брошурки українське громадянство допоможе ОПДЛ поставити якслід видавничу справу для нашого молодого покоління.

В. Б.

ЛІТЕРАТУРНІ НОВИНИ

Маємо для поширення серед читачів такі видання: „ДИМ ВІЧНОСТИ" О. Веретенченка — ціна 1.00; „ПІСЛЯ ОБЛОГИ МІСТА" В. Русальського (новелі) — 1.00; ТВОРИ, Андрія Головка (повісті й романи) — 5.10; „МУЗА" В. Чапленка — 0.60; НОВІ ТВОРИ, Петра Панча — 3.00; ПОЕЗІЇ, М. Рильського — 4.15; „ВИБРАНІ БАЙКИ та ПРИТЧІ" — 1.50; „АПОСТОЛИ" В. Барки — 0.50; „КРИЛАТА ЖІНКА" О. Раня — 0.60; ТВОРИ, С. Воскрекасенка—1.25; ПОЕЗІЇ, А. Малишка—1.25; „ТИХИЙ ДОН" М. Шолохова (4 книги, роман) — 6.75; „ЗАГОРІЛА ПОЛОНИНА" С. Парфанович (оповідання) — 0.75; „ПІДСТАВИ НАШОГО ВІДРОДЖЕННЯ" І. Мазепи — 1.00; ТВОРИ, І. Манила (4 збірки) — 1.00; ТВОРИ, Я. Славутича — 2.00; ТВОРИ, Ів. Манжури — 2.25; „ГІСТЬ І ГОСПОДА" М. Ореста (друкується) — 1.25. Ще маємо й інші книжки — еміґраційні й київські видання! Ціни тут подані — з пошт. пересилкою!

Замовлення та гроші надсилайте на адресу:

Iwan Manylo
P. O. Box 3576
Philadelphia 22, Pa. U.S.A.
(Ог.)

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"!

На Народний Фонд на 1951 Рік Зложили:

(ЛИСТА ч. 37 по день 6. лютого 1952.)

(Докінчення)

НЮ ДЖЕРЗІ:

Адамс Ленд: М. Філіпс коляда $1.
Байон: Віктор Новицький $10.
Кемден: Микола Ромах $10.
Дейтон: На коляду: Т. Лішко $1.50; по $1: Г. Гірняк, І. Олійник; дрібними 75 ц.
Дінс: Коляда: по $1: Д. Грбацевич, С. Микитка, І. Теребей.
Елизабет: По $10: Теодор Юрчак, Іван Муха; по $5: Богдан Березюк, Богдан Голда, Р. Левітський.
Елмгерст: Андрій Ратич коляда $5.
Галенпарк: А. Потапій коляда $1.
Гайленд Парк: П. Ощадляк коляда $1.
Інґолсленд: Павло Собечко коляда $2.
Ірвинґтон: Б. Н. (Нюарк) $10; П. Сороколіт коляда $1.
Джерзи Ситі: По $10: Ігнат Вачинський, Роман Дзядів, Степан Костів (1952 р.), Михайло Лемчак, Сильвестер Мартюк, Василь Шпирка (1952 р.), Відділ 12 ООЧСУ; по $5: Василь Цан, Іван Рудакевич.
Метучин: На коляду: Іван Левенець $5; В. Кедровський $3; П. Де Байло $1.
Мистон: З листопадового свята (І. Гнідь) $20.13; по $10: Іван Гнідь, Григорій Кудла.
Милтон: М. Йорамус коляда $1.
Ню Бронсвик: Об'єднані місцеві організації з свята соборности $20; Іван Попіль $5; на коляду: по $5: Володимир Гронь, А. Лех; К. і С. Котис $3; Д. Демедюк $2.50; по $2: М. Білас, М. Данилів, П. Грабович, Т. Кушнір, П. Луцик, Л. Матвійшин, М. Михайлина, А. Філіпс, Я. Прухницький, М. Совік, М. Василюк; по $1: Т. Бацик, В. Дмитрів, Т. Джус, Дж. Фако, В. Галай, Н. Головацький, М. Юрчак, М. Кметь, П. Коць, І. Лучук, М. Попіль, П. Попів, Л. І А. Патич, С. Сеник, Л. Старончак, В. Тернопільський, Д. Візниця, В. Зоря.
Ню Маркет: На коляду: Каленик Лисюк $10; по $5: Іван Беліменко, Стефан Дембіцький, О. і Ю. Гуцалюк.
Нюарк: По $10: Іван Ґенсвор, Роман Косоноцький, Павло Лабінський, Михайло Леськів (1952 р.); Стефан Яцик $5; на коляду: Д. Мостова $2; І. Хлопецький $1.
Пассейк: Юліян Котляр $10.
Перт Амбой: Панас Харченко $10; на коляду: по $5: Михайло Дякун, Іван Микитка, О. Волод. Профета, Василь Ратич, Павло Савка, І. Богдан Олободян; А. Ткачук $2; М. Слободян $1.
Плейнфілд: В. Дибайло коляда $2.
Савт Плейнфілд: На коляду: Забудько $5; Г. Петриченко $1.
Степлетон: На коляду: по $5: Іван Корнієнко, Іван Стебельський.
Савт Бавнд Брук: А. Котович коляда $2.
Шортс Гіллс: Л. Савчак коляда $2.
Трентом: д-р Тарас Ганушевський $10.

НЮ ЙОРК:

Оборн: По $10: Стефан Адамчук, Іван Боцонь, Антін Ярема, Іван Король, Михайло Косяк, Гаврило Млічаковський, Олекса Млічаковський, Василь Троцюк, Йосиф Шимків; по $5: Теодор Клоб, Василь Лучка, Евстахій Сова, о. Йосиф Шарий; М. Ділай $4; П. Шимінь $2; по $1: О. Курляк, С. Сокерник, І. Веселовський.
Бабилон: По $10: Борис Барвінський, Олександер Черкасевич, Іван Мірошниченко.
Барритавн: На коляду В. Савчак $2; В. Гева $1.
Бронкс: По $10: Григорій Дмитрик, Н. Ревенко; о. Д. С. Профета $5.
Бруклин: Український Народний Дім $100 і вкл. до УКК-у $10; по $10: Юліян Павчак (1952), Петро Матіїв; на коляду зложили: Г. Максимчак $3; по $2: Н. Цибрівський, М. Кіт, Ю. Павчак; по $1: А. Аленбрет, І. Бісик, П. Дубовецкий, І. Гаврисько, В. Саік, П. Слободян, В. Проць, Д. Висоцький.
Боффало: Стефан Грубяк $5; І. Придомирська $1.
Дейрієн Сентер: Никола Гайду $10.
Елмайра: По $10: (на 1952 р.) Іван Чопко, Софія Чучман.
Форест Гиллс: Антін Карп $10.
Геґемен: Іван Пилипів $12 (1952 р.)
Гейстинґс: Г. Мурин $2.
Геркимер: Роман Кузеляк $10 (пропущений в часі друку в листі ч. 23).
Гудсон: д-р Іван Подюк $10.
Ірвинґтон: пані І. Гевес $10.
Джексон Гайтс: Іван Дикий $10.
Левиттавн: Сам. Скородинський $3.
Лонґ Айленд Ситі: Стефан Благий $10.
Мексико: С. Яблонський $10.
Ню Йорк Ситі: По $20: Іван Балицький (за 1951 і 1952 рр.), Володимир Кукура (за 1951 і 1952 рр.), Провидіння (206 Від.) чл. вкл. до УКК-ту; по $15: Микола й Анна з Вродяк Герич; по $10: Микола Чопик (1952 р.), Ольга Чопик (1952 р.), Маркус Голубінка, Петро Ярема (коляда), Филип Кащій, Василь Кобринський (1952 р.), Любомира Копачинська (1952 р.), Параскевія Кучма, Дмитро Кузьмин, Омелян Мушкевич (1952 р.), Юхим Танасик Микитенко, Анна Никифоряк (1952 р.), д-р Сава Никифоряк (1952 р.), Іван Попівняк, Провидіння (201 від.) чл. вкл. до УКК-ту, Михайло Савицький (1952 р.), Микола Стасів, Адам Шумінський, Товариство Українських Кооператорів (чл. вкл. до УКК-ту); Іван Малець $8; по $5: Василь Боднар, Михайло Куземко; на коляду: по $5: Микола Комуницький, Дарія Ратич; по $2: Вашкевич, С. Спринський, Я. Пастушенко; М. Кобрин $1.
Оґденсбурґ: На коляду: по $5: Григорій Коць, д-р Осип Тимочко, д-р Олег Волинський; по $1: Г. Коць, М. Колодруб, Д. Біберович, В. Гіґейчук.
Покіпсі: Волод. Ненадкевич $5.
Річмонд Гілл: д-р Роман Сухий $10.
Рачестер: Панас Федоряка $10; оп $5: Іван і Марія Ґуран, Микола Лесяк; на коляду: М. Дяків $2; К. Малік $1.
Сент Джонсвилл: Ірена Смеречанська $10.
Стейплетон: На коляду: В. Скопець $2: С. Дзера $1.
Стетен Айленд: Братство св. Михайла (211 Відділ УНСоюзу) $10 (вкл. до УКК-ту); на коляду: по $5: Теодор Соколовський, Петро Телішевський; І. Макар $3; по $2: М. Гранківський, Т. Нетреба, Р. Почтар; по $1: Г. Баран. В. Баран, С. Барельський, Д. Фостик, І. Грещак, Мирон Грицана, Т. Іваницький, А. Кривий, Т. Кузенко, Катерина Магмет, Т. Матенько, О. Місєнович, К. Наконечна, П. Рій, М. Слободян, В. Спичак.
Сиракюз: На коляду: по $1: Т. Ярема, М. Гусар.
Юніондейл: Ю. Дичковський $10.
Ютика: по $10: Марія Івасів, Волод. Івасів, Михайло Козар, Софія Козар.
Вотервлит: По $10: Петро Юрах, Ст. Мочульський; Володимир Мокій $5.
Віліямсвілл: А. Барабаш $2.

НОРТ КАРОЛАЙНА:

Вейнисвил: Волод. Колодій $5.

НОРТ ДАКОТА:

Білфилд: Іван Самойлов $10.
Стіл: д-р Антін Жуковський коляда $5.

ОГАЙО:

Арчболд: Іван Голіян $10.
Кемпбелл: Г. Лобай $2.
Кантон: Відділ УККомітету коляда $141.25. По $10: о. Євген Боднар, Іван Фінковят; Іван Ковать $5.
Клівленд: Т-во ім. Ів. Франка (334 відділ УНСоюзу) $50 (за 1951 і 1952 рр.); Братство св. Петра і Павла (102 Відділ УНСоюзу) $25 (вкл. до УКК-ту); по $10. Іляріон Калиневич, Анатоль Кокєдиняк, Богдан Міхняк, Стефан Зеленюх; по $5: Микола Вігун, В. Герґел, М. Кузьмин, Волод. Петрук; І. Коцюмбас $3.
Лорейн: Йосиф Кришталь $10.
Йонгставн: Амелія Пірко $5.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Аллентавн: По $10: о. Тома Барилляк, Теодор Чубенко, Дмитро Гудз, Іван Гузар, Михайло Іванів, Василь Кацапир, Ярослав Карпяк, Василь Ковалик, Гр. Лозинський (1952 р.), Стефан Муха, Стефан Петровський, Микола Пукшин, Михайло Путко, Василь Огородник, Іван Швець, Іван Стасів, Андрій Восцікевич, Іван Вус; по $5: Іван Береза, Теодор Демчук, Мирон Гембальський, Михайло Качмар, Іван Кулик, Петро Мандза, Дмитро Паращук; по $2: Р. Веприк, П. Возняк, Я. Зенченко; Пилип Солима $1.50; по $1: П. Мотрук, І. Павлюк.
Алтуна: о. Тарас Дурбак $5.
Ембрідж: Микола Стефанівський $20 (за 1951 і 1952 рр.); М. Войтович $2.
Баден: К. Кміт $2.
Бетлегем: Гнат Балазюк $5.
Брістовл: Андрій Галайда $10.
Ботлер: На коляду: по $5. Катерина Гошак, д-р Михайло Кулик; Д. Лісний $3; по $2: А. Адамовська, О. Цимбала, Ф. Франчак, І. Гасичак, Г. Горляк, П. Катрич, В. Кравець, П. Криницький, М. Кукура, А. Кулик, І. Кулик, Ю. Лаврівський, А. Лещак, О. Лещак, Л. Пельц, М. Семетковський, П. Сташко, І. Сиванич, С. Шот, П. Шубер; Д. Дрозда $1.
Еддистон: Василь Коцюба $12.
Філтон: О. Труш $2.
Фрідериксбурґ: Я. Яким $3.
Френквилл: По $10: о. Роман Ганас, Григор Н., д-р Александер Фединський.
Джонставн: Ст. Коґут $5.
Лудлов: пані М. Федірко $1.
Линдора: Хор Української Католицької Церкви з коляди $20: Юлія Білович $10; на коляду зложили: по $5: Іван Бас, Микола Білович, Микола Бурка, Василь Еліс, Стефан Федячко, Катерина Гринюк, Роман Гринюк, о. Орест Кулик, Стефан Малецький, Іван Марчишин, Іван Марків, Михайло Марків, о. Петро Олексів, Мих. Павук; по $3: О. Храпко, М. Еарків; по $2: К. Хома, П. Гавриляк, М. Каліцький, А. Лончина, В. Олексишак, Г. Твердак, М. Вaврик; В. Сиванич $1.50; по $1: І. Адамовський, П. Бас, Н. Білович, М. Вілик, Т. Бучковський, В. Бунгар, Ю. Вавлог, М. Бурка мол., К. Цап, Д. Хорват, Д. Циґан, П. Циґан, Д. Чапельський, П. Чапельський, М. Чухра, С. Демко, І. Дрозда, Г. Франчак, І. Франчак, М. Франчак, М. Фрим, М. Фир, А. Гловацький, Г. Гаврило, М. Гнатко, П. Гнатко, Ф. Голяк, А. Гриб, Л. Ільчишин, М. Яхвак, Т. Яніцка, В. Ясінський, М. Калина, Ф. Катрич, Ф. Кавулич, М. Косар, М. Куць, М. Курецька, М. Кушнір, Ф. Ленік, П. Леник, П. Лесиця стар., П. Лесиця мол., Ф. Лещак, І. Ліґас, М. Лучків, О. Лупань, І. Маліс, Ю. Маркович, К. Медвідь, А. Мельник, І. Мельник, М. Москаль, А. Минта, Ю. Немцоф, І. Новак, М. Олійник, А. Ондеско, Л. Опалка, П. Осипук, М. Ощипок, С. Петрашко, М. Рапавий, М. Романишин, М. Солянська, В. Солянський, В. Сиванич мол., О. Шюра, О. Шот, А. Шрамовяк, Г. Шрамовяк, М. Шрамовяк, М. Шубер, Д. Теленцьо, Р. Томас, Ф. Тимцьо, М. Тимків, К. Васильків, Д. Ваврик, П. Вітик, А. Волянський, П. Волянський, С. Вроновська, О. Зальопаний; дрібними $1.50.
Меридісн: Микола Криніцький на коляду $5.
Мек Аду: Дмитро Капітула $10 (1952 р.).
Філаделфія: Іван і Софія Слонські $20 (1952 р.); по $10: Семен Герльовський, Роман Дяків, Богдан Кравців, Михайло, Курман, Петро Кухарський, Володимир Возний; по $5: Микола Гула, Іван Цікул, Стефанія Савицька, Матчак; В. Калашнюк $3.
Фенiксвилл: М. Бучко $1.
Пітсбурґ: По $10: Микола Франко, Микола Юхновський, Василь Назуханич (1952 щ.), о. Евстахій Веселовський (1952 р.); Н. Вархоляк $2.
Рінфру: Едвард Попіль $25; Тетяна В. Пацовська $5.

РОВД АЙЛЕНД:

Менвилл: Українське Допомогове Товариство ім. М. Драгоманова (181 відділ УНСоюзу) $50.
Провіденс: Михайло Кравців $10.

ВІРДЖІНІЯ:

Арлингтон: К. Орах $5.
Ровнок: М. Турик коляда $2.
Сабат: Володимир Поліщук $10 (1952 р.).

ВАШІНҐТОН:

Сейетл: На коляду: по $1. М. Бек, В. Боднарчук, В. Голубенко, О. Струць, Р. Струць, М. Шевченко, С. Варніцька.

ВИСКАНЗИН:

Шібойґен: По $5: Василь Меельник, Микола Нич.

Поправки: Василь Кохан заплатив $10 за 1952 р., а не за 1951 р., як було оголошено; Король Роман також само $5 (за 1952 р.); Калитчук Филимон (Трентон) $10 (за 1952 р.); Василь Осипяк (Філядел.) $10 (за 1952 р.); з Шікаго зложив $10 п. Юліян Стефанюк, а не Іван; з Шікаго пропущено в друку п. Олексу Бардахівського, який зложив на У. Н. Фонд $25. В списку тих, що з нагоди 60-ліття п. М. Прокопова в Ню Йорку, зложили $198 — пропущено самого М. Прокопова що зложив $5.

Ukrainian Congress Committee of America,
P. O. Box 721, Church St. Annex
New York 8, N. Y.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. Чорноморська Січ, від. 14, подає до відома, що місячні збори відбудуться в середу, 20-го лютого, в год. 8. ввечорі, в Січовім Домі, 508 — 18 Евеню. Проситься членів прийти на збори і вирівняти свої залеглості. Рівнож можна доручити вкладки до предс. П. Басараб до склепу під ч. 586 Springfield Avenue, а позамісцеві хай пересилають до секретаря: М. П. Отрок, 64-A, R. D. 2, Cranbury, N. J. — М. Басараб, предс.; Є. Хмілевський, кас.; М. П. Отрок, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Річні збори відділу 189 ім. С. Петлюри відбудуться в п'ятницю, 22. лютого, о год. 7. ввечорі, в Укр Клюбі, при 1938-40 Джермантаун вул. На порядку нарад: звіт з діяльности управи за 1951 р., вибір управи і плян праці на 1952 рік. Проситься всіх членів прибути на збори. — Н. Басюк, І. Харамбура, П. Котельницький.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ТАРЗАН, ч. 2773. Вдячність Тіри.

"I AM IN THY DEBT, TARZAN," TIRA GLOATED. "IN A SHORT TIME I WILL REIGN SUPREME IN ASHRA, THEN YE SHALL BE SET FREE. MEANWHILE, RETURN TO THY CHAMBER---"

2773

"NOT YET," TARZAN INTERRUPTED. "TELL ME FIRST WHERE THE TWO WOMEN OF OUR PARTY ARE IMPRISONED."

"THIS PASSAGE," TIRA SAID BLANDLY, "LEADS TO AN UPPER CORRIDOR. YE WILL FIND THY WOMEN BEHIND THE FIRST DOOR."

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

„Я тобі зобов'язана, Тарзане" — радувалася Тіра. — „За короткий час я буду мати верховну владу в Ашра, а тоді ви будете вільні. Тим часом вертайтеся до своєї кімнати".

„Ще не зараз!" — перебив Тарзан. — „Наперед скажи мені, де арештовані дві жінки з нашого товариства".

„Оцей коридор" — показала лагідно Тіра — „веде до горішнього коридору. Ти найдеш свої жінки за першими дверми".